

ЗАКОН
О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ
ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ БЕЛОРУСИЈЕ
О САРАДЊИ У БОРБИ ПРОТИВ КРИМИНАЛА

Члан 1.

Потврђује се Споразум између Владе Републике Србије и Владе Републике Белорусије о сарадњи у борби против криминала, потписан у Минску, дана 12. марта 2013. године, у оригиналу на српском, руском и енглеском језику.

Члан 2.

Текст Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Белорусије о сарадњи у борби против криминала, у оригиналу на српском језику гласи:

СПОРАЗУМ
између Владе Републике Србије и
Владе Републике Белорусије
о сарадњи у борби против криминала

Влада Републике Србије и Влада Републике Белорусије (у даљем тексту: Уговорне стране),

узимајући у обзир постојеће пријатељске односе између држава уговорних страна и придајући велики значај питањима безбедности,

сматрајући неопходним унапређење сарадње у борби против међународног организованог криминала, тероризма, незаконитог промета опојних дрога, психотропних супстанци и њихових прекурсора (у даљем тексту: наркотици), као и других врста кривичних дела,

придајући велики значај међународној сарадњи у борби против таквих кривичних дела,

свесне да криминал негативно утиче на државе Уговорне стране угрожавајући јавни ред и мир и безбедност, укључујући благостање, живот и здравље грађана,

руководећи се законодавством и међународним обавезама њихових држава,

поштујући суверенитет обеју држава,

споразумеле су се о следећем:

Члан 1.

Обавеза сарадње

Уговорне стране сарађују преко својих надлежних органа у складу с националним законодавством и међународним уговорима њихових држава у борби против кривичних дела која су била или могу бити извршена на територијама држава Уговорних страна или уз учешће држављана држава страна уговорница.

Члан 2.

Надлежни органи

1. Ради реализације овог споразума сарадњу остварују следећи надлежни органи држава Уговорних страна:

за Републику Србију – Министарство унутрашњих послова;

за Републику Белорусију – Министарство унутрашњих послова, Комитет државне безбедности, Комитет државне контроле, Канцеларија Генералног тужилаштва, Државни гранични комитет, Државни царински комитет.

2. У вези са питањима предвиђеним овим споразумом надлежни органи држава Уговорних страна међусобно непосредно сарађују, ако овим споразумом није другачије предвиђено.

3. О изменама списка надлежних органа Уговорне стране обавештавају једна другу дипломатским путем.

Члан 3. Области сарадње

1. Надлежни органи држава Уговорних страна сарађују у превенцији, сузбијању, откривању и истрази кривичних дела, а посебно:

кривичних дела против живота и здравља, личне слободе, части и достојанства личности;

незаконите производње и промета наркотика, као и отровних, токсичних средстава и допинг супстанци и илегалне трговине њима;

међународног организованог криминала;

терористичке делатности, као и финансирања такве делатности;

трговине људима, посебно у спречавању трговине људима ради радне и сексуалне експлоатације;

кривичних дела против полног интегритета или полне слободе;

кријумчарења;

преваре или фалсификовања докумената, новчаница, хартија од вредности, средстава плаћања и њиховог пуштања у оптицај;

кривичних дела везаних за легализацију прихода стечених незаконитим путем;

кривичних дела у области опорезивања;

незаконитог промета оружја, укључујући биолошко, хемијско и радиолошко оружје, муниције, експлозивних средстава, нуклеарног и радиоактивног материјала, као и отровних супстанци;

незаконитог промета драгоцених метала и драгог камења;

илегалне миграције;

кривичних дела против имовине;

кривичних дела везаних за загађење животне средине;

кривичних дела везаних за незаконити промет културно-историјских добара;

отмица и трговине возилима.

2. Надлежни органи држава Уговорних страна могу сарађивати и у другим областима борбе против криминала.

3. Сарадња у оквирима овог споразума неће утицати на питања пружања правне помоћи у екстрадиционим и кривичним стварима.

Члан 4. Облици сарадње

1. Ради спровођења одредаба члана 3. овог споразума надлежни органи држава Уговорне стране остварују сарадњу кроз:

испуњавање захтева за пружање помоћи;

планирање и реализацију координираних оперативно-истражних и превентивних мера;

откривање организованих криминалних група и појединаца који се баве криминалном делатношћу;

размену оперативних, референтних, криминалистичких и других информација од заједничког интереса;

размену информација о извршеним кривичним делима или кривичним делима која се припремају, као и предузимање мера неопходних за њихово спречавање;

пружање помоћи у обуци и доквалификацији кадрова путем организовања образовних курсева за припаднике надлежних органа Уговорних страна;

размену законодавних и других правних информација од заједничког интереса, стручне и специјализоване литературе;

размену искустава, консултације, радионице и семинаре.

2. Уговорне стране могу, такође, остваривати сарадњу и кроз друге међусобно прихватљиве облике.

Члан 5.

Захтев за пружање помоћи

1. Сарадња у оквиру овог споразума остварује се на основу захтева надлежних органа Уговорних страна за пружање помоћи (у даљем тексту: захтев). Информације могу бити предате надлежном органу државе друге Уговорне стране и без захтева, ако постоје основе за претпоставку да су такве информације од интереса за тај надлежни орган.

2. Захтев се упућује у писаном облику. У хитним случајевима захтев се може пренети усмено, уз обавезно накнадно писано потврђивање у року од највише три дана. При томе се могу користити техничка средства за пренос текста. У случају настанка сумње у аутентичност или садржину захтева, може се затражити његово додатно потврђивање.

3. У захтеву се наводе:

а) називи надлежних органа државе Уговорне стране молиље и замољене стране уговорнице;

б) кратка садржина материјала у вези с којим се захтев упућује;

в) навођење циља и образложење захтева;

г) према потреби, опис посебне процедуре приликом испуњавања захтева и образложење те неопходности;

д) рокови у којима се очекује испуњавање захтева;

ђ) други подаци који могу бити од користи приликом испуњавања захтева.

Надлежни орган државе замољене Уговорне стране има право да затражи додатне податке неопходне за адекватно испуњавање захтева.

4. Захтев упућен или потврђен у писаном облику на званичном обрасцу надлежног органа државе Уговорне стране молиље мора потписати руководилац или лице које га замењује и он мора бити оверен печатом наведеног надлежног органа.

Члан 6.

Поверљивост информација

1. Надлежни органи држава Уговорних страна обезбеђују поверљивост података примљених у складу са овим споразумом, укључујући чињеницу пријема и садржину захтева, ако надлежни орган државе Уговорне стране молиће обавести да није пожељно откривање њихове садржине.

2. У случају да није могуће поштовати поверљивост приликом испуњавања захтева, надлежни орган државе замољене Уговорне стране обавештава о томе надлежни орган државе Уговорне стране молиће ради доношења одлуке о томе да ли је испуњавање захтева могуће под таквим условима.

Члан 7.

Испуњавање захтева

1. Надлежни орган државе замољене Уговорне стране предузима све неопходне мере ради обезбеђења потпуног и квалитетног испуњавања захтева у роковима које је навео надлежни орган државе молиће.

2. Надлежни орган државе молиће се без одлагања обавештава о околностима које спречавају или у знатној мери одлажу испуњавање захтева.

3. Ако испуњавање захтева није у надлежности надлежног органа државе Уговорне стране који је примио захтев, наведени надлежни орган предаје га без одлагања одговарајућем надлежном органу државе замољене Уговорне стране и о томе обавештава надлежни орган државе Уговорне стране молиће.

4. Приликом испуњавања захтева примењује се законодавство замољене Уговорне стране.

5. Надлежни орган замољене Уговорне стране на молбу надлежног органа Уговорне стране молиће може омогућити присуство њених представника приликом испуњавања захтева.

6. Ако надлежни орган државе замољене Уговорне стране сматра да би хитно испуњавање захтева могло омести кривично гоњење или друге радње које се врше на територији њене државе, она може одложити испуњавање захтева или његово испуњавање условити поштовањем услова који су одређени као неопходни, после консултација с надлежним органом државе Уговорне стране молиће. Ако је надлежни орган државе Уговорне стране молиће сагласан с тиме да јој се помоћ пружи под предложеним условима, он је дужан да поштује те услове.

7. Надлежни орган државе замољене Уговорне стране у најкраћем могућем року обавештава надлежни орган државе Уговорне стране молиће о резултатима испуњавања захтева.

Члан 8.

Коришћење резултата захтева

1. Без сагласности надлежног органа државе замољене Уговорне стране који их је доставио резултати испуњавања захтева не могу се користити у друге сврхе осим оних ради којих су тражени и достављени.

2. Надлежни орган Уговорне стране молиће може користити резултате испуњавања захтева у друге сврхе само уз сагласност надлежног органа замољене уговорне стране дате у писаном облику. У таквим случајевима надлежни орган уговорне стране молиће поштује ограничења коришћења резултата захтева које је утврдио надлежни орган замољене Уговорне стране.

Члан 9.

Пренос података трећој страни

За пренос података које је надлежни орган једне Уговорне стране примио на основу овог споразума трећој страни потребна је претходна сагласност у писаном облику надлежног органа друге Уговорне стране који је доставио те податке.

Члан 10.

Одбијање испуњавања захтева

1. Испуњавање захтева из овог споразума може бити одбијено, у потпуности или делимично, ако надлежни орган замољене Уговорне стране сматра да испуњавање захтева:

може нанети штету суверенитету, безбедности или националним интересима њене државе, јавном реду и миру, као и правима и легалним интересима грађана;

није у складу са законодавством или међународним обавезама њене државе;

може омести обављање истраге или других процесних радњи на територији државе замољене Уговорне стране.

2. У случају доношења одлуке о одбијању испуњавања захтева, надлежни орган замољене Уговорне стране без одлагања у писаном облику обавештава надлежни орган Уговорне стране молиће о својој одлуци, уз навођење разлога за одбијање.

Члан 11.

Решавање спорова

Спорна питања која могу настати у вези с тумачењем или применом овог споразума Уговорне стране решавају на пријатељској основи путем консултација и преговора између њихових надлежних органа или дипломатским путем.

Члан 12.

Трошкови

Уговорне стране саме сnose трошкове који настану приликом реализације овог споразума, осим ако у сваком конкретном случају не буде договорен другачији начин.

Члан 13.**Језик**

Приликом остваривања сарадње на основу овог споразума Уговорне стране користе своје званичне језике, уз прилагање превода на енглески језик.

Члан 14.**Однос према другим међународним уговорима**

Овај споразум не задире у права и обавезе држава Уговорних страна које проистичу из других међународних уговора чије су оне потписнице.

Члан 15.**Завршне одредбе**

1. Овај споразум ступа на снагу даном пријема последњег писаног обавештења дипломатским путем о томе да су Уговорне стране обавиле одговарајуће унутрашње правне процедуре неопходне за његово ступање на снагу.

2. Свака од уговорних страна може обуставити примену овог споразума упућивањем писаног обавештења другој уговорној страни дипломатским путем. У том случају, Споразум престаје да се примењује након истека шест (6) месеци од дана пријема наведеног обавештења.

3. Овај споразум се може мењати и допуњавати на основу међусобне сагласности уговорних страна кроз протокол који ступа на снагу на начин предвиђен овим чланом.

Сачињено у Минску, 12. марта 2013. године, у два примерка сваки на српском, руском и енглеском језику, при чему су сви текстови аутентични и имају једнако правно дејство. У случају разлика, меродаван је текст на енглеском језику.

За Владу
Републике Србије
Иван Мркић, с.р.

За Владу
Републике Белорусије
Игор Шуњевич, с.р.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије - Међународни уговори”.